

рикури. Употреби псевдонимите: Ведбал, Лорд Вилмон, Вилмон, Ожен Северняк, Кандидат-войник, Вилмон Чизмовлачник и за пръв път се подписа Христо Смирненски. Написа и няколко стихотворения с имена и инициали на приятели и меценати, а в други стихотворения взе участие с основна преработка. Има так-там и неподписани дреголии.

ДОПЪЛНЕНИЯ

"Смях и сълзи" спря, Христо свали мундира, но не спряха нашите срещи с него. Веднаж като се движихме по булевард "Дондуков" и той отбележаваше на книжка някаква хрумнала му сполучлива рима, офицер от изтеглящите се от България германски войски ни наближи и поиска да разбере, що за шпионаж вършиме Оправихме се, а Ведбал презрително изцвъка през зъби:

- Шваби!

След спирането на нашето списание, Ведбал отново заработи в "Българин" и вече се явяваше с по-подчертани политически и социални произведения. Така, той бе дал една много сполучлива пародия на патриотарската песен: "Съюзници-разбоници", като отнесе този комплимент към търговците-спекуланти:

"Обрахте го, ограбихте
великия и смел народ,
поихте се, хнанихте се
с неговия кървав пот"

Но същото време Ведбал направи и вица:

"Господ бил цар на царете. Интерес цар ще бъде, когато няма
да останат земни царе"

Занизват се вече години, когато пътищата ни с Христо малко се разклоняват. Той започва да пише и в "Червен смях", води ме на гости и при редактора на това списание Димитър Полянов, пазири се с него за майко по-дълъг срок да изпълним многото поръчки - защото пише и в други издания на тесните социалисти, оплитва се от преумора

Земеделското министерство на Александр Стамболийски наложи нов правопис, приет с неодобрение от Христа. Осмивайки буквата ж която трябваше да замести ѣ и поради това се срещаше на всеки ред по на десет места, той оприличаваше буквата Ж на куки. По този повод написа стихотворение, в което се появиха редовете:

"Загледан в тез куки свирепи
аз щенна без милост и грях"

. . . . а краят на стихотворението бе задраскан от цензурата.

По същител дни в бария "Тигър" той ми показа оригинала и аз

